

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XCI. Si ergo veni[a]e s[e]c[un]d[u]m s[ei]p[s]um & mente[m] Pap[a]e
p[re]dicare[n]tur & facile illa om[n]ia soluere[n]t[ur]/ i[...]
mo nulla esset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

¶ CON: LXXXIX.

Ex quo Papa salutē querit animarū per venias/ magis q̄ pecunias/ Cur suspendit Lrās & venias iam olim concessas/ cū sint eque efficaces.

Hæc maxime oīm vrit & displicet, & fateor magna cum specie, illa enim suspensio, vnica est causa, q̄ vilescunt indulgentiæ, Itaq; ego non possum negare quidem, q̄ om̄ia ferenda sunt, q̄ Pontifex facit, sed doleo, q̄ non possum optima eē probare, q̄ si de mente Pontificis, sine intermedijs operarijs mercedū, dicendū esset, optima de illa n̄ sumēda dicerē, breuiter & cū fiducia loquendo, Ecclesia indiget reformatione, q̄ n̄ non ē vnus hominīs Pontificis, nec multorū Cardinaliū officij, sicut probauit vtrūq; nouissimū consiliū, sed totius orbis, imo soli dei. Tēpus autē huius reformationis, nouit solus ille, q̄ condidit tpa. Interim vitia tam manifesta, negare non possumus, Clauis sunt in abusu & seruitute auaritię & ambitionis, & gurgēs accepit in petū, non est nostrū rem orari eū, Iniquitates nostrę respondent nobis, & onus est vnicuiq; sermo suus.

¶ CON: XC.

Hęc scrupulosissima argumenta laicorū/ sola potestare cōpescere/ nec reddita ratione diluere/ Est Ecclesiam & Papā/ hostibus ridendos exponere & infœlices christianos facere.

Sic em̄ ex malo fit peius, dum terrore compescant, quāto rectius dōceremur, hanc iram dei intelligere, & p̄ Ecclesia orare, & talia tolerare, in spe futurę reformationis, q̄ dū tā manifesta vitia volumus cogere, virtutes videri, peius iritemus, siquidē nisi nos mereamur vexari, deus non p̄mitteret solos homines in Ecclesia dominari, daret nobis pastores scđm cor suum, qui nobis pro venijs, darent triūci mensurā in tpe suo. Nūc autē eū si sint boni pastores, n̄ non possunt ad officij suum venire, tanta est ira furoris dñi.

¶ CON: XCI.

Si ergo veniē scđm spūm & mentē Papę p̄dicaretur/ facile illa om̄ia soluerēt/ imo nulla esset.

Quo: scz, si, vt sunt, solū remissiones pœnarū, nō meri-
toris, ac infra bona opa habende, non fuisset vllus vnq̄ com-
motus, aliquid de ijs dubitare, nō ppter sui nimā magnifica-
tionē, suscitant questionēs insolubiles, in earū ppriā vilifica-
tionū, Mens em̄ Pontificis non potest esse alia, q̄ q̄ indulgētiæ
sunt indulgentiæ.

¶ CON: XCII.

Valeant itaq; om̄s illi prophete/ qui dicūt populo
Christi/ pax pax/ & non est pax.

¶ CON: XCIII.

Bene agant om̄s illi prophete/ qui dicunt populo
Christi/ Crux crux/ & non est crux.

¶ CON: XCIII.

Exhortādi sunt Christiani/ vt caput suū Christum
per pœnas/ mortes/ infernosq; sequi studeant.

¶ CON: XCV.

Ac sic magis/ per multas tribulatiōes intrare cglū/
q̄ per securitate pacis/ confidant.

Satis supra de Cuce & pœnis dictū est, nodierarus sermo.

¶ Ad Candidū Lectorem & eruditū.

Non tibi hæc edita existimes eruditę & Candide lector (q̄ q̄
qd opus hoc monitorio: q̄ si timeā Ciceroniana hæc tibi vi-
sum iri) tu p̄ genio tuo habes aliūde, quod legas, me oportuit,
cū mei similibus, nostra, i. rudia & barbara tractare, Sic placitū
fuit in cglō, nec ausus fuisset nomen Summi Pontificis, hīs
meis bullis, appellere, nisi vidissem amicos meos, illius terrę
q̄ maxime confidere, deinde, q̄ Summi Pontificis peculiare sit
officiū, vt debitorem agat, sapiētib; & insipienētib; Gręcis
& Barbaris.

VALE.

¶ ANNO DOMINI, M, D, XVIII,

Pij